บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การเสนองานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดปัตตานี โดยสรุปผลการวิจัยที่กล่าวถึงสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านการมีส่วนร่วมคิด

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล

2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่ม

3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่ม

4 เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน

สมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

4 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

5 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

6 ประชาชนที่มีขนาดของครอบครัวต่างกัน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

7 ประชาชนที่มีสภาพการเป็นสมาชิกกลุ่มและไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

8 ประชาชนที่มีสภาพการเป็นผู้นำกลุ่ม และไม่เป็นผู้นำกลุ่ม จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน

9 เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่มของประชาชน จะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือตัวแทนคนใดคนหนึ่งในครอบครัว ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ที่ชุดปฏิบัติการ

ตำรวจชุมชนสัมพันธ์เข้าไปดำเนินงานตามโครงการชุมชนสัมพันธ์ ประจำปี 2535 ในจังหวัดปัตตานีจำนวน 20 หมู่บ้าน

2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชน จำนวน 332 ครัวเรือน ๆ ละ 1 คน ในหมู่บ้านเป้าหมาย 20 หมู่บ้าน ในจังหวัดปัตตานี โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน และได้กลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 16.98 โดยปัดไปเป็น 17.00%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

1.1 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด ที่ให้เติมคำลงในช่องว่างและเลือกตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบ จำนวน 8 ข้อ

1.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน คือ

1) ด้านการมีส่วนร่วมคิด จำนวน 12 ข้อ

2) ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ

3) ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 13 ข้อ

4) ด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลจำนวน 10 ข้อ

คำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ของ ลิเคิร์ท มีค่าความเชื่อมั่น 0.9443 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.3 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 ด้าน จำนวน 4 ข้อ

วิธี เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามที่ได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในหมู่บ้านเป้าหมายในจังหวัดปัตตานี ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว หรือสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัวเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและเมื่อทำเสร็จแล้วให้ขอรับคืนทันที สำหรับผู้ตอบที่อ่านหนังสือไม่ได้ จะใช้การสัมภาษณ์แทนการตอบด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์เองและมีผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน ทำหน้าที่เป็นล่ามและช่วยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาได้แล้ว จึงนำไปตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนก่อนนำมาวิเคราะห์จะพิจารณาจากคำตอบในแบบสอบถามดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป โดยจำแนกตามตัวแปรต้นซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มและ 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 เพศ การเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่มซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ให้ค่าเป็น 1 2

1.2 อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ให้ค่าเป็น 1 2 3

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วัดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็นตัวแปรตามจำนวน 45 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของแบบลิเคิร์ท

3. เกณฑ์การแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์แปลผลค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการเพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว การเป็นสมาชิกกลุ่มและการเป็นผู้นำกลุ่ม

2. หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน

3. หาค่าที่ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน

4. หาค่าเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้านถ้าพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบเปรียบเทียบพหูคูณโดยวิธีของเชฟเฟ่

5. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ระหว่างตัวพยากรณ์และตัวเกณฑ์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนตามลักษณะตัวแปรอิสระแต่ละตัว กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนตามลักษณะตัวแปรอิสระทั้งหมดกับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดปัตตานี ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการมีส่วนร่วมคิดของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมคิดอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่ม ปรากฏผลดังนี้

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน พบว่า เพศชายมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน มากกว่าเพศหญิง

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 โดยส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลแตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ และด้านอื่น ๆ มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน โดยส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมแตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,120 บาท มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่รายได้ระหว่าง 6,120-7,500 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ และด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.5 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน

2.6 ประชาชนที่มีขนาดของครอบครัวต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมของประชาชนที่มีขนาดครอบครัวไม่เกิน 3 คน กับประชาชนที่มีขนาดครอบครัว 4-6 คน แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีขนาดครอบครัว 4-6 คน มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่มีขนาดครอบครัวไม่เกิน 3 คน ส่วนคู่อื่น ๆ และด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.7 ประชาชนที่มีสภาพเป็นสมาชิกกลุ่มและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีสภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่มีสภาพไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม

2.8 ประชาชนที่มีสภาพเป็นผู้นำกลุ่มและไม่เป็นผู้นำกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีสภาพเป็นผู้นำกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่มีสภาพไม่เป็นผู้นำกลุ่ม

3. ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (y) จำแนกตามเพศ (X_1) อายุ (X_2) ระดับการศึกษา (X_3) รายได้ (X_4) สถานภาพสมรส (X_5) ขนาดของครอบครัว (X_6) การเป็นสมาชิกกลุ่ม (X_7) และการเป็นผู้นำกลุ่ม (X_8) พบว่า เพศ (X_1) การเป็นสมาชิกกลุ่ม (X_7) และการเป็นผู้นำกลุ่ม (X_8) มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน ส่วนอายุ (X_2) ระดับการศึกษา (X_3) รายได้ (X_4) สถานภาพสมรส (X_5) และขนาดของครอบครัว (X_6) ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน

4. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดปัตตานี ได้แก่

4.1 การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการชุมชนสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติต้องร่วมมือแก้ไขและกำหนดแผนงานโครงการและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องร่วมกับองค์กรพัฒนาชนบทอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ

4.2 การไม่รู้และไม่เข้าใจภาษาไทย ข้อเสนอแนะต้องใช้การประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในการแสวงหาความร่วมมือ

4.3 ความไม่ปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและการเกิดอาชญากรรมค่อนข้างสูง ข้อเสนอแนะ ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และมีการแจ้งข้อมูลเบาะแสของคนร้ายต่อเจ้าหน้าที่

4.4 ความหวาดระแวงต่อเจ้าหน้าที่ ข้อเสนอแนะ สร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชน เพื่อลดความหวาดระแวงต่อกัน

4.5 ขาดเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง ข้อเสนอแนะต้องเพิ่มอัตรากำลังพลเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในงานด้านนี้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

การอภิปรายผลในการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้อภิปรายตามวัตถุประสงค์และผลการทดสอบสมมติฐานตามลำดับ ดังนี้

1. ตามที่พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้อาจจะเพราะว่า สภาพปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ไม่ร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ประชาชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ดีพอและมีฐานะยากจนมีรายได้ต่ำต้องประกอบอาชีพหารายได้จึงเข้าร่วมกิจกรรมระดับปานกลางหรือน้อย การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารยังไม่กระจายไปสู่หมู่บ้านเพราะฉะนั้น จะต้องเน้นให้ประชาชนเข้ามาร่วมมือร่วมใจและร่วมกิจกรรมให้มากขึ้น นับว่าเป็นการสอดคล้องกับแนวคิดของ ชาญวุฒิ วัชรพุกก์ (2533 : 75) ได้กล่าวว่า การให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการป้องกันอาชญากรรม คือพื้นฐานของหลักการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ดังนั้นการที่ประชาชน จะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์สูงกว่าระดับปานกลางนั้น ตำรวจจะต้องแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากยิ่งขึ้น

2. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น โดยประชาชนที่เป็นเพศชายมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิงนั้น ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและค่านิยมที่เปิดโอกาสยอมรับให้เพศชายเป็นผู้นำและมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมและเป็นผู้มีอิทธิพลในการมีส่วนร่วมกิจกรรมของกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากกว่าเพศหญิง เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2519:66) ซึ่งพบว่าสมาชิกกลุ่มที่เป็นเพศชายมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนามากกว่าสมาชิกกลุ่มที่เป็นเพศหญิง และฉอ้าน วุฒิกรรมรักษา (2526:109) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท พบว่าเพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิงและกรรณิกา ชมดี (2524 : 9)ได้ศึกษาวิจัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม

ของประชาชน ได้แก่ เพศ กล่าวคือเพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ดังนั้น เพศจึงเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยประชาชนที่เป็นเพศชายจะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน มากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง อันเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมมากกว่า ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ทั้งนี้อาจจะเพราะว่า ด้านการติดตามประเมินผลนั้นเป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายที่สำคัญมาก ผู้ที่มีอายุสูงหรือ 45 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความสำนึกรับผิดชอบและเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ย่อมจะเข้ามีส่วนร่วมติดตามประเมินผลในกิจกรรม ได้บังเกิดผลดีกว่าผู้ที่มีอายุน้อยหรือต่ำกว่า 30 ปี เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2519 : 5) ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากเข้ามาร่วมกิจกรรมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย และ ลัดดาวัลย์ อนุกูล (2522 : 40) ก็พบว่าประชาชนที่มีอายุสูงมีแนวโน้มเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการมากกว่าประชาชนที่มีอายุน้อย ส่วนด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์นั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่า อายุเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม นับว่าเป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ถม ทรัพย์เจริญ (2525 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

และอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 71) ได้ศึกษาพบว่าสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านการติดตามประเมินผลแตกต่างกัน ส่วนด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จะมีระดับมัธยมศึกษาหรือสูงกว่าเป็นส่วนน้อย ซึ่งผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงมิได้เป็นเครื่องวัดที่แสดงว่าจะเข้าร่วมกิจกรรมสูงด้วยเสมอไป เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของไชย พรหมศรี (2533 : 74) ซึ่งพบว่าระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อเนื่องของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล นับว่าเป็นการขัดแย้งกับผลงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2519 : 5) ซึ่งพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่ำ และอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 71) ได้ศึกษาพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มแม่บ้านในกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ และบราวน์ (Brown, 1953 : 59) ได้ศึกษาพบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมอย่างแข็งขันมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ นอกจากนี้ เนลสันและเวอร์เนอร์ (Nelsow and Verner, 1960 : 252) ได้ศึกษาพบว่าสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมมักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง นับว่าเป็นการค้นพบที่สำคัญยิ่ง ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

ในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4, ป.4 - ป6 และสูงกว่า ป. 6 มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 6,120 บาท มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง 6,120-7,500 บาทนั้น ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าประชานที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีหรือรายได้ต่ำจะมีความพร้อมและต้องการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมมากกว่าประชาชนที่มีรายได้สูง ส่วนด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่ารายได้เป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นับว่าเป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 71) สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ไม่แตกต่างกัน นับว่าเป็นการขัดแย้งกับผลงานวิจัยของอาสาฬห์ เกษมทรัพย์ (2534 : 28) ซึ่งพบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูง มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำ และอารยา วัฒนกิจ (2526 : 39) ได้วิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีรายได้สูงมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนั้นประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวนชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวนชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าสถานภาพสมรสเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวนชุมชนสัมพันธ์ นับว่าเป็นการสอดคล้องกับผลงานวิจัยของไชย พรหมศรี (2523 : 78) ซึ่งพบว่าว่าสถานภาพสมรสเป็นปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อเนื่องของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล แต่เป็นการค้นพบที่ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 71) ซึ่งพบว่าสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนรายได้ ดังนั้น สถานภาพสมรสจึงเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน โดยประชาชนที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดหม้ายหรืออย่าร้างสมรสและอยู่ด้วยกันจะมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ตามที่พบว่า ประชาชนที่มีขนาดของครอบครัวต่างกันมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีขนาดครอบครัว 4 - 6 คน มีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนที่มีขนาดครอบครัวไม่เกิน 3 คน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกมาก อาจจะมีความพร้อมและความสมัครใจเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมมากกว่าครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกน้อย เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาสาฬห์ เกษมทรัพย์ (2524 : 28) ได้พบว่าผู้ปกครองที่มีบุตรมากมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนชุมชนมากกว่าผู้ปกครองที่มีบุตรน้อย และฮาโรล (Harold, 1949 : 160) ยังพบว่า ขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ครอบครัวที่มีบุตรมากมีส่วนร่วมมากกว่าครอบครัวที่มีบุตรน้อย ส่วนด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลในงานตำรวจชุมชน

สัมพันธ์นั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าขนาดของครอบครัวเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นับว่าเป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของของอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 71) ซึ่งพบว่าสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีขนาดของครอบครัวต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และแนว โสตถิพันธ์ (2524 : 97) ได้ศึกษาพบว่าประชาชนที่มีขนาดของครอบครัวต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ประชาชนที่มีขนาดของครอบครัวต่างกันจึงมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ตามที่พบว่า ประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน มากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าการเป็นสมาชิกกลุ่มส่งผลให้สมาชิกมีความคุ้นเคยกันเป็นพวกเดียวกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกันและได้รับคำแนะนำจากสมาชิกกลุ่มให้เข้ามีส่วนร่วมกิจกรรมของกลุ่มให้บรรลุผลตามจุดหมายที่ตั้งไว้มากว่าผู้ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523 : 49) ที่กล่าวว่าประชาชนที่ผ่านการอบรมการเป็นสมาชิกกลุ่มมาแล้ว มักจะเข้าร่วมพัฒนาเป็นส่วนมากและผลงานวิจัยของอารยา วัฒนกิจ (2526 : 39) ก็พบว่าการเป็นสมาชิกกลุ่มมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก รวมทั้งสกนธ์ จันทรักษ์ (2528 : 75) ก็ยังพบว่าหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่มจะมีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบลมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นการเป็นสมาชิกกลุ่มจึงเป็นตัวแปรที่มีผลต่องานตำรวจชุมชน

สัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม อันเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ตามที่พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้นำกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้านมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นผู้นำกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าการเป็นผู้นำกลุ่มย่อมเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อสมาชิกคนอื่น ๆ และเป็นผู้กำหนดให้สมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มให้กระทำการไปสู่จุดมุ่งหมายหรือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม มากกว่าผู้ที่ไม่เป็นผู้นำกลุ่ม เป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอาสาฬห์ เกษมทรัพย์ (2524 : 28) ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองที่เป็นผู้นำท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนชุมชนมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่ได้เป็นผู้นำท้องถิ่น และฉอ้าน วุทฒิกรรมรักษา (2526 : 113) ก็พบว่าประชาชนที่เป็นผู้นำท้องถิ่นมีปริมาณการมีส่วนร่วมมากกว่าประชาชนที่ไม่ได้เป็นผู้นำท้องถิ่น ดังนั้นการเป็นผู้นำกลุ่มจึงเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยประชาชนที่เป็นผู้นำกลุ่มมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน มากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นผู้นำกลุ่ม อันเป็นการสนับสนุนสมติฐานที่ตั้งไว้

10. ตามที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่มของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าเพศ โดยเน้นเพศชายซึ่งเป็นทั้ง การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่มนั้น เป็นผู้ที่มีบทบาทและการยอมรับของคนในกลุ่มและเป็นผู้กำหนดให้คนในกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากกว่าประชาชนในลักษณะอื่น เป็นการสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ไชย พรหมศรี (2533 : 78) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อเนื่องของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล ได้แก่เพศ การเป็นสมาชิกกลุ่ม

และการเป็นผู้นำกลุ่ม อารยา วัฒนกิจ (2526 : 79) ได้พบว่า การเป็นสมาชิกลุ่มและการเป็นผู้นำท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส และขนาดของครอบครัวนั้นพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน ทั้งนี้อาจจะเพราะว่าอายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส และขนาดของครอบครัวนั้น เป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน นับว่าเป็นการสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรพินท์ สุทธิพันธ์ (2533 : 100) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุ รายได้ และขนาดของครอบครัวที่ต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และไชย พรหมศรี (2533 : 74) ซึ่งศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่อเนื่องของสมาชิกศูนย์เยาวชนตำบล พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังนั้นเพศ การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการเป็นผู้นำกลุ่มของประชาชนนั้นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน ส่วนอายุระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรสและขนาดของครอบครัวนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ทั้ง 4 ด้าน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา "การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในจังหวัดปัตตานี" นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยพิจารณาออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน

ด้านการมีส่วนร่วมคิด ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมและด้านการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรมีการประชุม อบรม สัมมนา การประชาสัมพันธ์ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงบทบาท หน้าที่ วิธีการ กิจกรรมและผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเพื่อให้ประชาชนกับตำรวจร่วมมือกันมากขึ้นและสูงกว่าระดับปานกลาง

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนเพศชายมีส่วนร่วมมากกว่าประชาชนเพศหญิง ดังนั้น ควรแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนเพศชายให้มากขึ้นและปรับปรุงพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนเพศชายและเพศหญิงโดยการจัดฝึกอบรมหรือจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้นำกลุ่มมีส่วนร่วมมากว่าประชาชนที่ไม่เป็นผู้นำกลุ่ม ดังนั้นควรให้ผู้นำกลุ่มต่าง ๆ เข้ามาร่วมมือและปฏิบัติกิจกรรม ให้คำปรึกษาแนะนำและสนับสนุนช่วยเหลืองานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น

1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มมีส่วนร่วมมากกว่าประชาชนที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นควรแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนที่เป็นสมาชิกกลุ่มให้เข้ามามีบทบาทและส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากขึ้น

1.5 จากผลการรวบรวมปัญหาอุปสรรคที่พบว่า

1.5.1 สภาพปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ดังนั้นควรให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติร่วมมือกันแก้ไขและกำหนดแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนต่อเนื่อง

1.5.2 ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมไม่รู้และไม่เข้าใจภาษาไทยดีพอ ดังนั้นควรใช้การประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลและส่งเสริมให้เรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น

1.5.3 ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและมีอาชญากรรมค่อนข้างสูง เพราะการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียวย่อมบรรลุผลเพียงระดับหนึ่ง ดังนั้น ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและมีการแจ้งข้อมูลเบาะแสของคนร้ายต่อเจ้าหน้าที่

1.5.4 ประชาชนมีความหวาดระแวงต่อเจ้าหน้าที่ ดังนั้น ต้องสร้างเสริมความสัมพันธ์และทัศนคติที่ดีระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่เพื่อลดความหวาดระแวงต่อกัน

1.5.5 ขาดเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานนี้โดยตรง ดังนั้น ควรเพิ่มกำลังพลเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรทางด้านสังคม เจตคติและวัฒนธรรม นอกเหนือจากด้านประชากร ถ้าต้องการใช้เพศเป็นตัวแปร ควรเก็บข้อมูลทั้งเพศชายและเพศหญิงให้มีจำนวนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อส่งผลที่ดีต่อการวิจัยให้ละเอียดถูกต้องยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาในพื้นที่อื่นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เช่น ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือในระดับภาค เป็นต้น เพื่อทราบปัญหาอุปสรรคและการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น

2.3 ศึกษาเจตคติและความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อตำรวจโดยสร้างเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมมือกับตำรวจเพื่อทราบเจตคติและความคาดหวังของประชาชนว่าต้องการให้ตำรวจเป็นอย่างไร

2.4 ศึกษาระเบียบวิธีการวิจัยเชิงธรรมชาติ เพื่อค้นพบระเบียบวิธีการวิจัยใหม่ในหลายลักษณะและได้รายละเอียดมากขึ้น

2.5 ศึกษาระเบียบและระบบราชการในปัจจุบันในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่มีข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกระบวนการตามสภาพการณ์ อย่างแท้จริง